

ESKİŞEHİR’DE ERKEK ÇOCUK VE ADÖLESANLARA YÖNELİK CİNSEL SALDIRI OLGULARI

Harun Akkaya¹, Kenan Karbeyaz², Mehmet Toygar³

¹ Adalet Bakanlığı, Adli Tıp Kurumu, İstanbul, Türkiye

² Adalet Bakanlığı, Adli Tıp Kurumu, Eskişehir Şube Müdürlüğü, Eskişehir, Türkiye

³ Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Adli Tıp Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Alındı: 31.03.2012 / Kabul: 19.06.2012

Sorumlu Yazar: Kenan Karbeyaz

Eskişehir Adalet Sarayı, Eskişehir Adli Tıp Şube Müdürlüğü 26100 Eskişehir - Türkiye, e-posta: drkenankarbeyaz@hotmail.com

ÖZET

Amaç:

Erkeklere yönelik cinsel saldırılar ile ilgi bilimsel literatürün yetersiz olduğu ve bu konunun göz ardı edildiği düşünülmektedir. Bu çalışmada Eskişehir ilinde yargıya yansıyan erkeklerle yönelik cinsel saldırıların demografik özelliklerinin belirlenmesi ve risk faktörlerinin, çözüm önerilerinin tartışılması amaçlanmıştır.

Yöntemler:

1 Ocak 2006 ile 31 Aralık 2011 tarihleri arasında Adli Tıp Kurumu Eskişehir Adli Tıp Şube Müdürlüğüne başvuran cinsel suç mağduru erkek olgular değerlendirilmiştir. Olguların adli tahkikat dosyaları da incelenmiştir.

Bulgular:

6 yıllık dönemde Adli Tıp Kurumu Eskişehir Adli Tıp Şube Müdürlüğü’ne cinsel suç mağduru 52 erkek olgunun müracaat ettiği tespit edilmiştir. Olguların yaş ortalamasının 11,6±2,5 olduğu, 15 olgunun okula gitmediği ve çeşitli işlerde çalıştıkları, olguların %80,8’inde (n=42) mağdurun sanıkları tanıdığı ve %61,5’inde (n=32) eski/yeni anal penetrasyon bulguları olduğu saptanmıştır.

Sonuç:

Erkek mağdurların en sık çocuk yaş grubunda cinsel saldırıya maruz kaldıkları belirlenmiştir. Okul çağındaki çocukların eğitimlerini tamamlamaları ve bu yaş grubu ile daha sık iletişimde olan öğretmen, doktor ve

diğer sağlık çalışanları arasında bu konu hakkındaki duyarlılık önemlidir. Bu konuyla ilişkili çalışmaların artırılmasının, ülkemizde konu hakkındaki duyarlılığı arttıracakı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: erkek, çocuk, cinsel saldırı

SEXUAL ASSAULT CASES AGAINST MALE CHILDREN AND ADOLESCENT IN ESKİSEHİR

Harun Akkaya¹, Kenan Karbeyaz², Mehmet Toygar³

¹ The Council of Forensic Medicine, The Ministry of Justice, Istanbul, Turkey

² Eskişehir Branch Office, The Council of Forensic Medicine, The Ministry of Justice, Eskişehir, Turkey

³ Department of Forensic Medicine, Gulhane Military Medical Academy, Ankara, Turkey

Received: March 31, 2012 / Accepted: June 19, 2012

Correspondence to: Kenan Karbeyaz

Eskişehir Adalet Sarayı, Eskişehir Adli Tıp Şube Müdürlüğü 26100 Eskişehir - Türkiye, e-posta: drkenankarbeyaz@hotmail.com

ABSTRACT

Objective:

It is thought that the scientific literature related with sexual assaults against males is insufficient and that this topic has been ignored. In this study, it is aimed to determine the demographic characteristics of sexual assaults against males that were brought to trial in Eskişehir province and to discuss risk factors, solution suggestions.

Methods:

Male cases who were victims of sexual crime and referred to the Eskişehir Branch Office of the Council of Forensic Medicine between January 1, 2006 and December 31, 2011 were evaluated. Criminal investigation files of the cases were also examined.

Results:

52 male cases, who were victims of sexual crime, were detected to have applied to the Eskişehir Branch Office of the Council of Forensic Medicine in the 6-year period. It was determined that mean age was 11.6±2.5, 15 cases were out of school and worked in various jobs, 80.8% (n=42) of the victims were acquainted with the perpetrators and there were old/new anal penetration findings in 61,5% of the cases.

Conclusion:

It has been determined that male victims were most frequently exposed to sexual assault in the childhood age group. School-age children’s completing their education and the awareness about this issue among teachers, physicians and other health professionals

who are more frequently in communication with this age group are important. It is thought that increasing the number of studies related to this issue will increase the awareness about this issue in our country.

Key words: male, child, sexual assault

GİRİŞ

Cinsel suçlar, sözle sarkıntılık-tan cinsel haz almaya yönelik hareketler ve en uç noktada ırza geçmeyi de içine alan geniş yelpazede, hedeflenen kişinin isteği dışında yapılan tüm eylemleri kapsamaktadır (1). Cinsel saldırıların yalnızca kadınları ilgilendiren bir sorun olduğu düşünü- lür. Ancak yapılan çalışmalarda özellikle çocukluk ve adölesan dönemde erkeklerin azımsan- mayacak düzeyde, çeşitli boyut- larda cinsel saldırıya maruz kal- dığı bildirilmiştir (2-5).

Cinsel suç olaylarında, toplum- sal baskı, kanıtlama güçlüğü, yargı sürecinin uzun sürmesi gibi nedenlerden dolayı mağ- durlar başvuru konusunda isteksizdir (6-9). Cinsel suç mağ- duru kadınlar gibi erkeklerin de olayı gizleme eğiliminde olduğu bilinmektedir (10,11). Cinsel saldırılar genellikle aile içinden veya yakın çevreden kişilerce gerçekleştirilmektedir (12-14). Erkekler cinsel saldırı eylemi- ne genellikle çocukken maruz kaldıklarından anal muayenede bulguları saptanabilir (15).

Bu çalışmada, Eskişehir ilinde yargıya yansıyan erkeklerle yö- nelik cinsel suç olgularının de- mografik özellikleri ile muayene bulgularının belirlenmesi ama- çlanmıştır. Dolayısıyla erkeklerle yönelik cinsel saldırı eylemi ile ilgili risk faktörleri ve çözüm önerilerinin belirlenebileceği ve konuya ilişkin farkındalık oluş- turulacağı düşünülmektedir.

GEREÇ VE YÖNTEM

1 Ocak 2006 ile 31 Aralık 2011 tarihleri arasında Eskişehir Adli Tıp Şube Müdürlüğü’ne başvu- ran cinsel suç mağduru erkek olgular değerlendirilmiştir. Ol- guların adli tahkikat dosyaları da incelenmiştir. Olgular, mağdur ve sanıklara ait; yaş, cinsiyet, ikamet ettikleri yer, eğitim ve iş durumları gibi demografik veri- ler açısından değerlendirilmiş- tir. Ayrıca, mağdur-sanık arasın- daki yaş farkı, olayın olduğu ay, gün ve saat, olayın gerçekleştiği yer, mağdur-sanık arasındaki ilişki, fizik ve genital muayene bulguları değerlendirilmiştir.

Çalışma verilerine ilişkin analiz- ler, SPSS 15 programı kullanı-

larak gerçekleştirilmiştir. Ana- lizlerde Pearson ki-kare, Fisher Exact testleri kullanılmıştır. $p<0,05$ anlamlı olarak kabul edilmiştir.

BULGULAR

6 yıllık dönemde Eskişehir Adli Tıp Şube Müdürlüğü’ne cin- sel suç mağduru 52 erkek olgu müracaat etmiştir. Olguların en küçüğü 5, en büyüğü 17 yaşında olup yaş ortalamasının $11,6\pm2,5$ olduğu saptandı. Olguların yaş grubunun dağılımı tablo 1’de su- nulmuştur.

Olguların 5’inin (%9,6) okul ön- cesi yaş grubuna ait olduğu, 9 olgunun (%17,3) okula hiç git- mediği, 22 olgunun (%42,3) ilko- kul öğrencisi, 6 olgunun (%11,6) ilkokul mezunu olduğu, 10 olgu- nun (%19,2) da ortaokul öğrencisi olduğu belirlenmiştir. 15 olgunun okula gitmediği, bunların 7’sinin sanayide çalıştığı, 3’ünün çiftçi olduğu, 2’sinin pazarcılık yaptığı, 2’sinin lokantada çalıştığı, 1 olgu- nun da fırında çalıştığı saptandı. Çalışan olguların tümünün yasa dışı çalıştığı belirlenmiştir.

52 cinsel saldırı olayında toplam 62 sanık olduğu belirlenmiştir. 1 olayda 4 sanık, 1 olayda 3 sa- nık, 5 olayda 2 sanık olduğu, diğer olaylarda birer sanık olduğu be-irlenmiştir. Sanıkların en küçüğü 16 yaşında, en büyüğünün 62 ya- şında olduğu, yaş ortalamalarının $27,6\pm12,7$ olduğu belirlenmiş- tir (Tablo 2). Sanıkların 50’sinin (%80,6) bekar, 12’sinin (%19,4) evli olduğu belirlenmiştir.

Olayların, en sık 12-18 saatle- ri arasında (%48,1; $n=25$) hafta sonu günlerinde (%65,4; $n=34$) ve yaz aylarında (%42,3; $n=22$) meydana geldiği saptanmıştır.

Olguların %80,8’inde ($n=42$) mağdurun sanıkları tanıdığı be-irlenmiştir. Olguların 13’ünde (%25,0) sanığın akraba, 32’sinde (%61,5) tanıdık, 10’unda (%19,2) ise yabancı olduğu belirlenmiş- tir. 2 olguda (%3,8) olayın enest olduğu, enest olgularının birin- de sanığın, mağdurun ağabeyi, diğerinde aynı evde yaşadıkları dedesi olduğu belirlenmiştir.

Olguların yalnızca 5’inde (%9,6) mağdurların ilk gün müracaat ettikleri belirlenmiştir. Mağ-

dur-sanık arasındaki tanıdıklık durumu ile ilk başvuru süreleri arasında anlamlı bir ilişki sap- tanmıştır (Tablo 3). Sanığı tanı- dık olan olgularda mağdurların daha geç başvurdukları belirlen- miştir ($p<0,05$). Olguların 11’sin- de (%21,2) mağdurun öğretmeni, 7’sinde (%13,5) tedavi eden dok- tor olayın açığa çıkmasını sağla- mıştır.

Olguların yapılan muayenele- rinde, 32’sinde (%61,5) eski ve yeni anal penetrasyon bulgula- rı olduğu saptanmıştır. 39 olgu (%75,0) ilk kez cinsel saldırıya maruz kaldığını, 8 olgu (%15,4) ikinci kez cinsel saldırıya maruz kaldığını ifade etmiştir. 5 olgu- nun (%9,6) uzun süredir aynı

kişi tarafından cinsel saldırıya uğradığı belirlenmiştir. 8 olguda (%15,4) fiziksel bulgular saptan- dığı belirlenmiştir. Saptanan fi- ziksel bulgular, dizlerde sıyrık, kalçalarda ve boyun bölgesinde ekimozlar şeklinde olup, tümü basit tıbbi müdahale ile giderile- bilecek nitelikte lezyonlardı.

Sanık-mağdur arasındaki iliş- kinin eylemin aşamasına göre dağılımı tablo 4’te verilmiştir. Sanık-mağdur arasındaki ilişki ile penetrasyon arasında anlam- lı ilişki bulunmuştur ($p<0,05$). Sanığın tanıdık olduğu olguların %71,4’ünde ($n=30$) penetrasyon bulguları saptanmıştır. Yaban- cı saldırgan olgularının ise %20 ’sinde ($n=2$) penetrasyon bulgu- ları belirlenmiştir.

Olguların en sık sanığın evinde gerçekleştiği (%65,4; $n=35$) be-irlenmiştir. Olguların 11’inde (%21,2) olayın sanığın iş yerinde, 4’ünde (%7,7) mağdurun evinde, 3’ünde açık arazi, tarla ve orman gibi alanlarda meydana geldiği belirlenmiştir.

Olguların 5’inde (%9,6) olay ön- cesinde alkol kullandırma oldu- ğu, olguların tümünde kandırma şeker, sigara, alkol veya para teklif edildiği, 45 olguda (%86,5) zor kullanıldığı ifade edilmiştir. Sunulan çalışmada 15 olgunun okula gitmediği, bunların 7’sinin sanayide çalıştığı, 3’ünün çiftçi olduğu, 2’sinin pazarcılık yaptı- ğı, 2’sinin lokantada çalıştığı, 1 olgunun da fırında çalıştığı sap- tandı. Çalışan olguların tümünün yasa dışı çalıştığı belirlenmiştir. Okul çağında olup da okula git-

Tablo 2: Sanıkların yaş grubu ve meslek gruplarına göre dağılımı

Yaş grubu	n	%
16-18 yaş	18	29,0
19-35 yaş arası	32	51,6
36 yaş ve üzeri	12	19,4
Toplam	62	100,0
Mesleği	n	%
İşsiz	12	19,4
Öğrenci	2	3,2
Esnaf	11	17,8
Serbest meslek	19	30,6
Çiftçi	10	16,1
İşçi	8	12,9
Toplam	62	100,0

Tablo 1: Mağdurların yaş grubuna göre dağılımı

Yaş grubu	n	%
7 yaşından küçük	5	9,6
7-12 yaş arası	33	63,5
12 yaş ve üzeri	14	26,9
Toplam	52	100,0

meven çocukların her türlü istismara açık olduğu düşünülmektedir.

TARTIŞMA

Cinsel saldırıların yalnızca kadınları ilgilendiren bir sorun olduğu düşünülür. Cinsel saldırı özellikle çocuk ve adölesan erkeklerde önemli bir problemdir [2-5]. Amerika Birleşik Devletleri’nde yapılan bir çalışmada ergenlik döneminde kadınların %13’ünün, erkeklerin %3,4’ünün en az bir kez cinsel saldırıya maruz kaldığı belirlenmiştir [16]. Eskişehir’de cinsel saldırı ile ilgili yapılan 29 olguluk çalışmada, olguların 3’ünün (%10,3) erkek olduğu, erkeklerin yaşlarının sırasıyla 7,8 ve 14 yaşlarında olduğu belirlenmiştir [6]. Literatüre paralel olarak çalışmada olguların en küçüğü 5, en büyüğü 17 yaşında olup yaş ortalamasının 11,6±2,5 olduğu saptandı.

Yapılan çalışmalarda cinsel suç olaylarında, saldırganın genel-

likle yakın akraba veya tanıdık kişiler olduğuna dikkat çekilmiştir [11, 17, 18-21]. Fransa’da 756 cinsel suç olgusunun değerlendirildiği bir çalışmada olguların %57’sinde saldırganın aile içinden veya akrabalarından birisi olduğu belirtilmiştir [22]. Konya’da 275 olgunun değerlendirildiği bir çalışmada mağdurların %35,3’ünün erkek arkadaşı, %16’sının tanıdığı birisi, %7,3’ünün akrabası tarafından cinsel saldırıya uğradığı bildirilmiştir [14]. Altmış olgunun sunulduğu başka bir çalışmada ise olguların yalnızca 3’ünde saldırganın yabancı olduğu bildirilmiştir [9]. Sunulan çalışmada olguların yalnızca %19,2’sinde (n=10) sanığın yabancı olduğu, 42 olguda (%80,8) sanığın tanıdık olduğu belirlenmiştir. Bu durum, sanıkların eylemi planlayarak önceden tanıdıkları mağdurlara karşı en uygun zamanda gerçekleştirdiklerini göstermektedir. Sanık-mağdur arasındaki yakınlık ilişkisinin penetrasyon durumuna göre değerlendirilmesinde anlamlılık saptanmıştır (p<0,05). Sanığın tanıdık olduğu olguların

%71,4’ünde (n=30) penetrasyon bulguları saptanmıştır. Yabancı saldırgan olgularının ise %20’sinde (n=2) penetrasyon bulguları belirlenmiştir. Eskişehir’de 29 olgunun değerlendirildiği bir çalışmada penetrasyon saptanan 16 olgudan sadece 2’sinde sanığın yabancı olduğu belirlenmiştir [6]. Buna paralel olarak cinsel saldırının en sık sanığın evinde (%65,4; n=34) gerçekleştiği belirlenmiştir. 2 olguda olayın enest olduğu, enest olgularının birinde sanığın, mağdurun ağabeyi, diğerinde aynı evde yaşadıkları dedesi olduğu belirlenmiştir.

Toplumsal baskılar, olayın kanıtlanma güçlüğü, kendilerinin veya yakınlarının zarar göreceği düşüncesiyle mağdurlar çoğu kez cinsel saldırıyı gizlemektedir [9]. Tüm dünyada cinsel saldırı olaylarının yalnızca %5’inin resmi makamlara bildirildiği tahmin edilmektedir [1]. Cinsel istismara maruz kalan adölesanlara yönelik yapılan bir çalışmada kendilerine inanılmayacağı düşüncesi, utanma ve aile birey-

Tablo 3: İlk başvuru sürelerinin mağdur sanık arasındaki ilişkiye göre dağılımı

İlk başvuru süresi	Mağdur sanık arasındaki ilişki				Toplam	
	Ensest, Akraba, Tanıdık		Yabancı			
	n	%	n	%	n	%
0-3 gün	7	16,7	8	60,0	13	25,0
4 gün ve sonrası	35	83,3	2	40,0	39	75,0
Toplam	42	100,0	10	100,0	52	100,0

Fisher’s Exact p<0,05

Tablo 4: Mağdur-sanık arasındaki ilişkinin penetrasyona göre dağılımı

Penetrasyon bulguları	Mağdur sanık arasındaki ilişki				Toplam	
	Ensest, Akraba, Tanıdık		Yabancı			
	n	%	n	%	n	%
Var	30	71,4	2	20,0	32	61,5
Yok	35	29,6	8	80,0	20	38,5
Toplam	12	100,0	10	100,0	52	100,0

Fisher’s Exact p<0,05

lerinin üzülmelerinden çekinme gibi nedenlerle istismarı aile bireylerine bile anlatamadıkları belirlenmiştir [8]. Pınarbaşı ve arkadaşları cinsel suç mağdurlarının önemli bir kısmının mahkemeye başvurma nedeninin, eylemi ailesinin veya bir başkasının fark etmesi olduğunu belirtmişlerdir [15].

İstismarın fark edilmesi çoğu zaman tesadüfidir. Çocukta anormal davranışların fark edilmesi, çocuğun fiziksel bir yaralanma sebebiyle doktora getirilmesi, daha nadir olarak çocuğun üçüncü bir şahsa bunun hakkında bir şeyler söylemesi sonucu ortaya çıkabilir [23]. Çocuk ve adölesan yaş grubunda cinsel saldırı mağdurlarını, genellikle öğretmenlerin ve hekimlerin fark ettikleri ve bu konuda bu meslek sahiplerine büyük görev düştüğü vurgulanmıştır [24-26]. Sunulan çalışmada da olguların 11’sinde (%21,2) mağdurun öğretmeni, 7’sinde (%13,5) tedavi eden doktor olayın açığa

çıkmasını sağlamıştır. Cinsel saldırı tanısının konmasında doktorların farkındalığı, bu konuda bilgi birikimi ve motivasyonu önemlidir. Bu anlamda doktorlar beraber çalıştıkları sağlık personelinin ve toplumu eğiterek, duyarlı ve bilgili hale getirmek için çaba sarf etmelidir. Çocuklarla devamlı karşı karşıya gelen doktor, hemşire ve öğretmen gibi meslek sahiplerinin; cinsel saldırıdan şüphelendikleri olgularda ihbar yükümlülüklerini yerine getirmelidirler [27].

Çalışmada cinsel suç olgularının en sık 18.00-00.00 saatleri arasında, hafta sonu günlerinde ve yaz mevsiminde gerçekleştiği belirlenmiştir. Olayın olduğu saat, gün ve mevsim konuyla ilgili çalışmalarla uyumlu bulunmuştur [16,17,28].

Küçük yaşlarda çalışmaya başlayan çocuklarda cinsel istismar dahil her türlü istismar türünün görülebildiği vurgulanmıştır [29,30].

Cinsel suç olgularında ilk muayenenin olayı takiben kısa süre içinde yapılması önemlidir. Olayla ilk muayene arasında geçen sürenin uzaması halinde, olayı aydınlatmaya yardımcı olacak tıbbi delillerin elde edilmesi güçleşmektedir. 275 olgunun değerlendirildiği bir çalışmada, cinsel suç mağdurlarının yalnızca 5’inin (%1,8) aynı gün muayene edildikleri bildirilmiştir [14]. 418 cinsel saldırı olgusunun değerlendirildiği başka bir çalışmada, olguların 161’inin (%39) ilk 3 gün içerisinde başvurduğu bildirilmiştir. Aynı çalışmada, ilk 3 gün içinde başvuran olguların %51’ninin daha geç başvuran olguların %8’inin hiç tanımadıkları kişiler tarafından saldırıya uğradıkları saptanmıştır [28].

Çalışmamızda olguların ilk başvuru süreleri değerlendirildiğinde, sadece 5 olgunun (%9,6) ilk gün başvurduğu belirlenmiştir. Mağdur-sanık arasındaki ilişki ile ilk başvuru süresi arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır (p<0,05). Sanığı yabancı olan 10

olgunun 8’inde (%80) mağdurların ilk 3 gün içinde başvurdukları, mağdur ve sanığın birbirlerini tanıdıkları 42 olgunun 7’inde (%16,7) mağdurların ilk üç gün içerisinde başvurdukları belirlenmiştir. Bu durumun, tanıdığı biri tarafından saldırıya uğrayan mağdurun durumu çevresindekilere anlatmakta yaşadığı güçlüklerle ilgili olduğu düşünülmüştür.

Yapılan çalışmalarda tüm cinsel suç olaylarında, saldırganın genellikle yakın akraba veya tanıdık kişiler olduğuna dikkat çekilmiştir (11,15,18-21,31-33). Ancak genellikle aileler çocuklarını yabancılardan korumaya yönelik eğitmektedirler. Aile ve yakın çevrede yaşanan cinsel saldırıları da kapatma yönünde davranmaktadırlar (34). Sunulan çalışmada da saldırganların çoğunlukla tanıdık ve yakın çevreden olduğu belirlenmiştir.

Cinsiyet ayırmaksızın tüm çocukların cinsel saldırıdan korunmasında eğitim çok önemlidir. Çocuğun yaşına uygun cinsel bilgiyi alması, bedenini tanıması, özel bölgelerini öğrenmesi ve bedenine dokundurtmama hakkı olduğunu bilmesi, iyi ve kötü dokunuşu ayırabilmesi, yakınından biri tarafından bile istemediği şekilde kendisine dokunulması durumunda bunu güvendiği bir yetişkinle paylaşması, sır saklamaması gibi konular eğitim çerçevesinde ele alınır. Çocuk ve ergenlerin okul, aile ve hastane temelli eğitimlerinin yanı sıra ebeveynlerin, öğretmenlerin ve çocukla ilişkide olan diğer yetişkinlerin de istismar konusunda

bilgi sahibi olmaları önemlidir. Çocukların istismar ile ilgili bir konuda söylediklerine inanmak ve uygun tepkiler vermek, gerektiğinde yasal bildirim yapmak konusunda yetişkinler bilgilendirilmelidir. Ailelerin bilgilendirilmesi çocukları ile etkileşim ve iletişim becerilerinin geliştirilmesi hem istismardan korumada hem istismarı erken fark etmede etkili olduğu kadar çocukların sır saklamadan güvendikleri ebeveynleri ile iletişime geçmeleri açısından da son derece önemlidir.

Erkeklerle yönelik cinsel saldırılar ile ilgili yeterli çalışma olmadığı ve bunun göz ardı edildiği düşünülmektedir. Cinsel saldırı olgularının çok küçük bir kısmının bildirildiği düşünüldüğünde 6 yıllık dönemde şubemize başvuran olgu sayısı azımsanmayacak düzeydedir. Mağdurlar genellikle çocuk yaş grubunda olduğundan bu yaş grubu ile daha sık iletişimde olan öğretmen, doktor ve diğer sağlık çalışanlarının konuya duyarlılıkları önemlidir. Bu meslek gruplarına, gerek öğrencilik döneminden itibaren, gerekse hizmet içi eğitimlerle çocuklara yönelik cinsel istismar ve cinsel istismar tanısı koyma ile ilgili dersler verilmelidir. Çalışan çocukların cinsel istismara daha yatkın olduğu sonucuna varılmıştır. Bu konudaki denetimlerin artması ve okul çağındaki tüm çocukların okulda olmasına yönelik tedbirler alınmalıdır. Sanıldığı aksine cinsel saldırılar genellikle yakınlardan gelmektedir. Okulun ilk yıllar

rından itibaren çocuklar, kendilerine karşı her türlü saldırıyı yetkililere bildirmeleri konusunda eğitilmelidir.

KAYNAKLAR

1. Polat O, İnanıcı MA, Aksoy ME. Cinsel Suçlar. Adli Tıp Ders Kitabı. Nobel Tıp Kitapevleri 1997:340-60.
2. Preer G, Sorrentino D, Newton AW. Child abuse pediatrics: prevention, evaluation, and treatment. Curr Opin Pediatr. 2012;24(2):266-73.
3. Hammerschlag MR. Sexual assault and abuse of children. Clin Infect Dis. 2011;53(3):103-9.
4. Al-Mahroos F, Al-Amer E. Reported child sexual abuse in Bahrain: 2000-2009. Ann Saudi Med. 2011 Jul-Aug;31(4):376-82.
5. Kwako LE, Noll JG, Putnam FW, Trickett PK. Childhood sexual abuse and attachment: An intergenerational perspective. Clin Child Psychol Psychiatry 2010;15(3):407-22.
6. Karbeyaz K, Gündüz T, Balcı Y, Akkaya H. Yeni Türk Ceza Kanunu sonrası değerlendirilen cinsel suç olguları; Eskişehir deneyimi. Türkiye Klinikleri Adli Tıp Dergisi 2009;6(1) 9: 1-8.
7. Aydın B, Çolak B. Samsun’da ağır ceza mahkemesine yansıyan cinsel suçlar. Adli Tıp Bülteni 2004;9(1):11-18.
8. Dirlik M, Özkök MS, Katkıcı U, Erel Ö. Aydın’da cinsel suç ve suçluların profili. Adli Tıp Bülteni 2002;7(3):97-104.
9. Arslan MM, Kar H, Akcan R, Çekin N. Hatay ağır ceza mahkemesinde karar bağlanan cinsel suçların analizi. Adli Bilimler Dergisi 2008;7(2):35-39.
10. Barutçu N, Yavuz MF, Çetin G. Cinsel saldırı sonrası mağdurun karşılaştığı sorunlar. Adli Tıp Bülteni 1999;4(2):41-53
11. Karakaya I, Coşkun A, Ağaoğlu B, Şişmanlar ŞG, Yıldız Ö, Memik NÇ, Biçer Ü. Cinsel istismara maruz kaldığı bildirilen olguların ruhsal değerlendirme sonuçları. Adli Tıp Bülteni 2006;11(2):53-8.
12. Manion I, Firestone P, Paul C, Ligezinska M, McIntyre J, Ensom R. Child Extrafamilial sexual abuse: predicting parent and child functioning. Child Abuse Negl 1998 Dec;22(12):1285-304.
13. Topbaş M. İnsanlığın büyük bir ayıbı çocuk istismarı. TSK Koruyucu Hekimlik Bülteni 2004;3(4):7-12.
14. Demirci Ş, Doğan HK, Erkol Z, Deniz İ. Konya’da cinsel istismar yönünden muayenesi yapılan çocuk olguların değerlendirilmesi. Türkiye Klinikleri J Foren Med 2008;5:43-9.
15. Pınarbaşı RDT, Özkök MS, Katkıcı U, Erel Ö, Dirlik M. Aydın’da erkeklerde cinsel istismar. Adli Tıp Bülteni 2003;8(2):41-7.
16. Danielson CK, Holmes MM. Adolescent sexual assault: an update of the literature. Curr Opin Obstet Gynecol. 2004;16(5):383-8.
17. Sahu G, Mohanty S, Dash JK. Vulnerable victims of sexual assault. Med Sci Law 2005;45(3):256-60.
18. Riggs N, Houry D, Long G, Markovchick V, Feldhaus KM. Analysis of 1076 cases of sexual assault. Ann Emerg Med 2000;35(4):358-62.
19. Eskin M, Kaynak DH, Demir S. Same sex sexual orientation, childhood sexual abuse, and suicidal behavior in university students in Turkey. Arch Sex Behav 2005;34(2):185-95.
20. Csorba R, Aranyosi J, Borsos a, Balla L, Major T, Poak R. Characteristics of female child sexual abuse in Hungary between 1986 and 2001: a longitudinal, prospective study. Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol. 2005;120(2):217-21.
21. Carlstedt A, Forsman A, Soderstrom H. Sexual child abuse in a defined Swedish area 1993-97. A population-based survey. Arch Sex Behav 2001;308(5):483-93.
22. Saint-Martin P, Bouyssy M, O’Byrne P. Analysis of 756 cases of sexual assault in Tours (France): medico-legal findings and judicial outcomes. Med Sci Law 2007;47(4):315-24.
23. Polat O. Enest. Polat O (ed). Tüm Boyutlarıyla Çocuk İstismarı. Ankara Seçkin Yayıncılık 2007:169-86.
24. Priebe G, Svedin CG. Child sexual abuse is largely hidden from the adult society. An epidemiological study of adolescents’ disclosures. Child Abuse Negl 2008 Dec;32(12):1095-108.
25. Putnam FW. Ten-year research update review: child sexual abuse. J Am Acad Child Adolesc Psychiatry 2003;42(3):269-78.
26. Ovayolu N, Uçan Ö, Serindağ S. Çocuklarda cinsel istismar ve etkileri. Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi 2007;2(4):13-22.
27. Tıraşçı Y, Gören S. Çocuğun istismarı ve ihmali. Dicle Tıp Dergisi 2007;34(1):70-4.
28. Grossin C, Sibille I, Lorin de la Granmaison G, Banasr A, Brion F, Durigon M. Analysis of 418 cases of sexual assault. Forensic Science International 2003;131(2-3):125-30.

29. Bahar G, Savaş HA, Bahar A. Çocuk istismarı ve ihmali: bir gözden geçirme. Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi 2009;4(1):51-65.

30. Taner Y, Bahar G. Çocuk İstismarı ve İhmali, Psikiyatrik Yönleri. Hacettepe Tıp Dergisi 2004;35:82-5

31. Choudhary E, Gunzler D, Tu X, Bossarte RM. Epidemiological characteristics of male sexual assault in a criminological database. J Interpers Violence 2012;27(3):523-46.

32. Balasundaram B, Frazer JB, Wood PJ. Who are sexual offenders? A survey of pre-trial psychiatric reports. Med Sci Law 2009;49(1):33-40.

33. Finkelhor D. The international epidemiology of child sexual abuse. Child Abuse Negl. 1994;18(5):409-17.

34. Aktepe E. Çocukluk Çağı Cinsel İstismarı. Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar 2009; 1:95-119